

Med Hensyn til § 379, 2det Stykke, bemærkes, at i dette nogle Unøjagtigheder, der findes i Redaktionen af den i øvrigt tilsvarende Regel i Konkurslovens § 148, ere rettede.

I § 382 henvises til de i Kapitel XXXVII givne Regler om Anke eller Kære med Hensyn til Fogedforretninger. Af disse skal her Opmærksomheden særlig henledes paa § 439, hvorefter Klager, som vedrøre selve den Fordring eller Ret, om hvis Fuldbydelse der er Spørgsmaal, maa gøres gældende ved Anke, medens Klager, der alene angaa de processuelle Betingelser for Fogedforretningen eller den ved samme brugte Fremgangsmaade, gøres gældende ved Kære.

Naar der i § 382, 2det Stykke, siges, at Anke og Kære først kan finde Sted, efter at hele Eksekutionsforretningen er sluttet, tænkes der herved paa den formelle Slutning til Protokollen, hvorved bemærkes, at der under det ny System bør anvendes en nøjagtigere Terminologi end den nu brugelige, hvorefter Afslutningen af en Eksekutionsforretning saa godt som altid sker ved en Protokolltilførsel om, at Forretningen udsættes. Hvis saaledes Rekvirenten efter stedefundet Udlæg ikke forlanger, at det udlagte skal bringes ud af Rekviriti Besiddelse, maa Forretningen betragtes som sluttet ved selve Udlægsdekretet og Advarslen til Rekviritus om ikke at disponere derover i Strid med Rekvirentens Ret. Hvis Rekvirenten senere ønsker det udlagte bragt ud af Rekviriti Besiddelse, maa dette ske ved en Genoptagelse af Fogedforretningen, der imidlertid ingen Begrænsning kan gøre i Rekviriti alt erhvervede Adgang til at anvende Anke eller Kære. Paa den anden Side er der heller ikke Tale om, at en iværksat Anke eller Kære skulde kunne hindre en Genoptagelse som den nævnte, der jo kun tilsigter en videre Fuldbydelse af den afsagte Fogedkendelse, jfr. i saa Henseende § 373, 3die Stykke.

Kapitel XXXIII—XXXVI.

Tvangsauktion.

De i Kapitelterne XXXIII—XXXV indeholdte Regler ere saa godt som helt igennem bragt i ordret Overensstemmelse

med Loven om Tvangsauktioner af 9de April 1891 og indeholde for saa vidt kun en — af Kodifikationshensyn optagen — Del af den alt gældende Ret.

Af nævneværdige Afvigelser findes kun følgende:

„Auktionsforvalteren“ er helt igennem ombyttet med „Fogden“. Da nemlig Tvangsauktionen kun er en Fortsættelse af den ved Eksekutionen paabegyndte Tvangsfuldbyrdelse er der ikke Grund til andet, end at den besørges af den samme Embedsmand, der forestaar Eksekutionen. (For frivillige Auktions Vedkommende ere „Auktionsforvalterne“ afløste af Auktionsbestyrere“, jfr. det derom udarbejdede særlige Udkast).

I § 384, 2det Stykke, ere de i Tvangsauktionslovens § 1, 2det Stykke, brugte Udtryk ændrede saaledes, at det bliver klart, at de ældre Regler om haandfaaet Pant opretholdes ikke blot med Hensyn til Betingelserne for at stille Haandpant til Auktion, men ogsaa med Hensyn til den Fremgangsmaade, der ved saadan Forauktionering skal anvendes, dog at Auktionen skal afholdes af Fogden. Da den her omhandlede Art af Auktion er en Tvangsauktion, blive Reglerne i Lovudkastet om Auktioner, der ikke ere Tvangsauktioner, uanvendelige derpaa.

I § 384, 3die Stykke, og § 385, sidste Stykke, er fremdeles taget Forbehold med Hensyn til forskellige andre bestaaende særlige Regler.

De flere Steder forekommende Regler om Bekendtgørelser i offentlige Tidender saavel som de i § 415 indeholdte Regler om Vurderingsmænds Udmeldelse ere ændrede til Overensstemmelse med lignende Bestemmelser andet Steds i Udkastet.

Enkelte Smaaregler om Gebyr og Stempel ere udgaaede som overflødige ved Siden af Retsafgift-Lovudkastets almindelige Regler.

I § 400, 2det Stykke, ere de i Tvangsauktionslovens tilsvarende § 14, 2det Stykke, indeholdte Ord „snarest muligt efter Auktionsens Afholdelse“ udgaaede som vildledende, idet det i Paragrafen ommeldte Udkast faktisk ikke kan affattes, før Beløbene ere indkomne.

I § 401, 2det Stykke in fine, og § 427, 3die Stykke, ere Tvistigheder om Auktionssummens Fordeling, der ikke kunne bilægges ved Fogdens Mægling, henviste til almindelig Rettergang, medens Tvangsauktionslovens §§ 15 og 41 paalægge Fogden at afgøre dem ved sin Kendelse.